

CO ODRÓŻNIA DUCHOWE UCZYNKI OD MARTWYCH UCZYNKÓW

Jezus zachęca nas do ofiarnej służby i zarazem ostrzega przed wszelkimi egoistycznymi dążeniami, nawet po nagrodę w niebie. I chociaż prawdą jest, że Jezus nagrodzi tych, którzy są Mu wierni (Obj 22:12), to prawdą jest także to, że naszym nadrzędnym celem ma być podobanie się Panu (2Kor 5:9), abyśmy pewnego dnia mogli usłyszeć: „*Dobrze, sługo dobry i wierny*”.

Gdy Piotr porównując się z bogatym młodzieńcem, który odwrócił się od Jezusa, zapytał: „*Co otrzymamy za to, że poszliśmy za Tobą?*” (Mt 19:27), wtedy Jezus opowiedział mu przypowieść o pracownikach winnicy (Mt 20:1-16). Widzimy tam, że ci, którzy pracowali dla zapłaty, zostali wynagrodzeni jako ostatni, a ci, którzy nie umówili się na żadne pieniądze, otrzymali taką samą zapłatę jako pierwsi, pomimo iż wykonali tylko niewielki procent tego, co pozostali.

Tutaj widać różnicę pomiędzy interesownością i bezinteresownością, pomiędzy martwymi uczynkami, a duchowym postępowaniem. Uczynki dokonywane po to, by wywyżżyć się ponad innych i otrzymać zaszczytne miejsce w Ciele Chrystusa, w dniu zapłaty będą uznane za martwe.

Jeśli zmieniasz swoje myślenie i wyświadczasz innym dobro podporządkowując się mężowi lub miłując swoją żonę tylko po to, by Bóg Cię wywyżzył, wówczas te wszystkie "dobre uczynki" też są martwymi uczynkami, bo za tym wszystkim wciąż stoi Twój egoizm i Twoje ja!

Ci, którzy otrzymają wieniec chwały, natychmiast położą go u stóp Pana, mówiąc: „*Tylko Ty jesteś tego godny*” (Obj 4:10-11). Człowiek może się uwolnić od martwych uczynków tylko wtedy, gdy oczyszcza się z wszelkich egoistycznych pobudek, innych niż chęć podobania się Bogu. Jeśli zapisujesz w pamięci dobre uczynki uczynione innym, to też stają się martwymi uczynkami.

Jezus pokazał nam dwa obrazy dnia, w którym będzie oddawał zapłatę ludziom wierzącym. W pierwszym obrazie (Mt 7:22-23), ludzie przypominają Panu wszystko, co uczynili w swoim życiu, mówiąc: „*Czyż w Twoim imieniu nie prorokowaliśmy, nie wypędzaliśmy demonów i nie czyniliśmy wielu cudów?*” - a mimo to zostali odrzuceni. W drugim obrazie widzimy zaskoczonych ludzi, którym Pan przypomina dobro, które Mu wyświadczyli w swoim ziemskim życiu. Na co oni zdziwieni pytają: „*Panie, kiedy to robiliśmy?*” (Mt 25:34-40). Oni nie liczyli dobra, które wyświadczali innym, bo nie robili tego dla nagrody. Tutaj widać bardzo wyraźnie, co odróżnia martwe uczynki od postępowania zgodnego z wolą Boga. Do której kategorii się zaliczasz?

Zac Poonen

The Difference Between Dead Works and Living Works / 25.02.2024